

Această carte îi aparține:

CARTIER

Editura Cartier, SRL, str. București, nr. 68, Chișinău, MD2012.
Tel./fax: 022 20 34 91, tel.: 022 24 01 95. E-mail: cartier@cartier.md
Editura Codex 2000, SRL, Strada Toamnei, nr.24, sectorul 2, București.
Tel/fax: 210 80 51. E-mail: romania@cartier.md
Cartier & Roman LLC, Fort Lauderdale, SUA. E-mail: usa@cartier.md
Suport juridic: Efrim, Roșca și Asociații
www.cartier.md

*Cărțile Cartier pot fi procurate în toate librăriile bune din România și Republica Moldova.
Cartier eBooks pot fi procurate pe iBooks, Barnes & Noble și www.cartier.md*

LIBRĂRIILE CARTIER

Librăria din Centru, bd. Ștefan cel Mare, nr. 126, Chișinău. Tel./fax: 022 21 42 03.
E-mail: librariadincentru@cartier.md
Librăria din Hol, str. București, nr. 68, Chișinău. Tel.: 022 24 10 00.
E-mail: librariadinhol@cartier.md

Comenzi CARTEA PRIN POȘTĂ

CODEX 2000, Str. Toamnei, nr. 24, sectorul 2, 020712 București, România
Tel./fax: (021) 210.80.51
E-mail: romania@cartier.md
www.cartier.md
Taxele poștale sînt suportate de editură. Plata se face prin ramburs, la primirea coletului.

Colecția *Cartier codobelc* este coordonată de Lică Sainciuc
Editor: Gheorghe Erizanu
Ilustrații: Dorina Scorocirja
Lectori: Em. Galaicu-Păun, Valentin Guțu
Design/tehnoedactare: Vitalie Coroban, Mircea Cojocaru
Prepress: Editura Cartier
Tipărită la Combinatul Poligrafic

Cristina Poleacovschi, Sheryl Feinstein
INGINERUL ELENA
Ediția I, mai 2016

© 2016, Editura Cartier pentru prezenta ediție. Toate drepturile rezervate.
Cărțile Cartier sunt disponibile în limita stocului și a bunului de difuzare.

Aceasta carte este dedicată mamei și Alexandrei. Mulțumim tuturor donatorilor care au contribuit la distribuirea acestei cărți în bibliotecile Moldovei. În special îl mulțumim pe Scott Feinstein care a inspirat ideile în aceasta carte, și pe Polina Ceastuhina, Evelina Trofimov și Rodica Trofimov care au contribuit la scrierea cărții.

Descrierea CIP a Camerei Naționale a Cărții
Poleacovschi, Cristina.

Inginerul Elena/Cristina Poleacovschi, Sheryl Feinstein; il. de Dorina Scorocirja. –
[Chișinău]: Cartier, 2016 (Combinatul Poligrafic). – 24 p. –
(Colecția „Cartier codobelc”/coord. de Vitalie Coroban, ISBN 978-9975-79-893-8).
1000 ex.
ISBN 978-9975-86-048-2
821.135.1(478)-93
P 75

CRISTINA POLEACOVSKI
SHERYL FEINSTEIN

INGINERUL ELENA

Ilustrații de
DORINA SCOROCÎRJA

CARTIER *codobele*

ERA ODATĂ CA NICIODATĂ o prințesă frumoasă și deșteaptă pe care o chema Elena. În fiecare dimineață Elena se trezea, își spăla ochișorii, după care dădea binețe cu Crețuleț, cățelușul ei. Crețuleț îi lungea urechile, se tăvălea pe pat, sărea bucuros dintr-o parte în alta, în așteptarea unei noi zile.

Elena era și ea entuziasmată să înceapă o nouă zi. Îndată ce suna din clopoțel, servitoarele se rezeau în camera ei. Și în fiecare dimineață

îi aduceau mâncăruri alese și caviar pentru Elena și osișoare pentru Crețuleț. După micul dejun, prințesa Elena își alegea ținuta. Avea peste o sută de rochii, de diferite culori, rochii roz, albastre, în toate culorile curcubeului.

Apoi, venea rutina „de frumusețe”.

Servitoarele o pieptăneau și-i aranjau părul în bucle, o dădeau cu ruj pe buze și cu câte un strop de parfum de liliac după fiecare urechiușă. Prințesei Elena îi plăcea să arate bine și aprecia atenția servitoarelor. Însă undeva în adâncul inimii simțea că scopul vieții nu este doar să fii frumoasă. Elena iubea să exploreze noi locuri și să construiască. Când apărea vreo problemă la palat, ea îndată o rezolva. A creat un pantof ca să sperie șoarecii din bucătărie, un robot – să-i facă patul, o perie electrică pentru a menține curății dințișorii lui Crețuleț. Din păcate, nimeni de la palat nu aprecia talentul ei.

În timp ce se gândea la dezamăgirile ei, cineva bătu la ușă. Era Cavalerul Negru. A intrat repede în odaia ei și a zis: „Maiestate, am noutăți bune pentru dumneata, vei deveni regină anul viitor”. Elena era fericită să audă vestea, însă nu era sigură că își dorește într-adevăr cel mai mult acest lucru. Știa că acum este ultima ei șansa de a explora lumea din afara palatului regal. L-a privit pe Cavalerul Negru direct în ochi și i-a spus: „Vreau să trăiesc singură un an de zile”.

Cavalerul Negru credea că prințesa Elena glumește și i-a răspuns: „Nu se poate, dumneavoastră sunteți prințesă și o să trăiți aici în palat și veți

deveni regină!”. Apoi s-a întors și a trântit ușa în urma lui.

Elena s-a uitat la Crețuleț și Crețuleț a privit-o pe Elena. Ambii știau ce trebuie să facă. Elena și-a făcut bagajele și a așteptat să înnopteze, după care cei doi au plecat în călătorie. Au sărit într-un autobuz și au mers ore întregi, a fost extrem de interesant. Când soarele a răsărit, au coborât din autobuz și au mers și au tot mers. În sfârșit, fiind obosiți, au ajuns la o stâncă și s-au așezat. Când s-au uitat în jur, au descoperit că se aflau în

mijlocul unui sat, cu case, copaci și un râușor. Atunci, Elena a decis să trăiască în acel sătuc timp de un an.

Elena și Crețuleț au găsit o căsuță, perfectă pentru amândoi. În seara ceea, au dormit bine, însă, când s-au trezit, ambii erau înfomețați. Elena avea bani doar pentru câteva zile. S-a gândit imediat că trebuie să sădească o grădină. Elena a proiectat grădina, iar Crețuleț s-a „angajat” să găsească instrumente. În cele din urmă, a găsit un sac cu semințe și mai multe ustensile. Când a văzut comorile, Elena a exclamat: „Crețuleț, extraordinar, avem acum pământ, instrumente, semințe, soare și tot ce ne trebuie pentru grădină”. Crețuleț se uita la ea și dădea din cap în semn că ceva nu le ajunge. „Crețuleț, ai dreptate, nu avem apă în grădină”. Elena s-a gândit puțin

și apoi a găsit o soluție: „Avem nevoie de o
fântână, Crețuleț. Hai să o săpăm!”

Înainte de toate, Elena și Crețuleț
au săpat adânc în pământ. Elena
folosea un hârleț, iar cățelușul
o ajuta cu lăbuțele. Apoi, ei
au strâns pietre din grădină
și le-au clădit în jurul fântâ-
nii. După ce fântâna a fost
gata, Elena s-a gândit și la o

